

RAGNHILD BACH ØLGAARD

Farligt hittegods

LæseLyst 5

1. december

Peter

Han så på uret i køkkenet.

Hold da kæft!

Var klokken så mange?

Han greb den sorte pung, der lå på bordet, og stoppede den og nøglerne i lommen. Så fór han ud ad døren. Han var alt for sent på den.

Det var mørkt, og regnen silede ned. Klokken var kvart i syv. Peter var på vej på arbejde. Det var mandag den 1. december.

Hvis bussen var forsinket, ville han komme for sent igen, og Børge ville blive stik-tosset. Børge var pedel på Sølvgades Skole, og Peter var ansat som hans medhjælper.

Der kom bussen.

Han sprang over en stor vandpyt. Så klemte han sig ind mellem en ældre dame og en mand med en stor, våd paraply.

Han løb hele vejen fra bussen hen til skolen. Vandet

Copyright © Ragnhild Bach Ølgaard,
Nyt Dansk Litteraturselskab og Bibliodan
Udgivet af Nyt Dansk Litteraturselskab
og Bibliodan
Forsidefoto: Martin Dybdal og Thinkstock, gettyimages
Redaktion: Liselotte Kulpa
Grafisk tilrettelægning: Tina Hundewadt
Bogen er sat med Times New Roman
Tryk: Grafia, Søborg 2004
1. oplag 2004
ISBN: 87-89793-24-2

sprøjtede op på hans bukser.

Det var ærgerligt, for de var helt nye.

Peter holdt af at se godt ud. Han var høj og havde mørkt, meget kort hår. Hans øjne var brune, og han var en flot fyr. Pigerne kiggede langt efter ham.

Han havde en drøm om at blive skuespiller, men det var svært at komme ind på en teater-skole. For et par måneder siden var han dumpet til prøven igen.

Det var anden gang, han var så uheldig. Eller måske var han ikke god nok. Nå, nu havde han i hvert fald fået et arbejde.

Hans mor var alene, og han var nødt til at klare sig selv. Han var jo også 23 år. Han blev måske snart nødt til at lave om på sine planer. Måske kunne han blive skuespiller uden at gå på teater-skole. Det var der nogen, der blev.

”Nå, hvad har du så fundet på i dag?”

Det var Børge, der tårnede sig op i mørket foran ham. Han havde kosten i den ene hånd og en sort skralde-pose i den anden.

”Bussen kom ikke!” Peter hev efter vejret. ”Der var kaos her til morgen. Jeg ventede i 20 minutter!”

”Det mærkede jeg ikke noget til. Men jeg kom jo også før kl. 7,” sagde Børge lidt surt. ”Se at komme i gang med nr. 16 og 17. Alt skal ud, så vi kan give gulvene voks. Lås dørene, når du er færdig, ellers render ungerne bare ind og sviner til igen.”

Peter skyndte sig op ad den høje trappe og ind på skolen. Børnene var ikke kommet endnu.

Det var varmt og hyggeligt at gå rundt på de lange gange. Det var nu godt, han ikke selv gik i skole mere. Det var fedt nok at være voksen.

Han standsede op og tænkte på den plan, han havde med sit liv. Lige nu var han nødt til at arbejde her, men senere ville han stå på en scene. Han ville blive stjerne og tjene masser af penge.

Han opdagede, at han stod midt på gangen og drømte. Han måtte hellere se at komme i gang. Børge skulle helst ikke se ham stå her og glo ud i luften.

Inde i nr.16 var stolene ikke sat op. Det flød med slik-papir og banan-skræller rundt om den fyldte skralde-spand.

Sikke nogle små grise de var. De kunne da i det